

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม

เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑(เช้า)

ต้นคนไม่มีศาสนาเลยเสีย

เมืองไทยเราเวลานี้ ต่างคนต่างช่วยตัวเอง และมีความขยันหมั่นเพียร เปลี่ยนนิสัยใหม่ให้หมด นิสัยที่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การอยู่การกิน การใช้การสอยนี้ รู้สึกว่าเมืองไทยเรานิยมเนื้อลุ่มตัวมาก เพราะไม่เคยรับความทุกข์ลำบากมาแต่ไหนแต่ไร แต่ป่วยาตายายของเรา เกิดในอุ้งอ้อมน้ำสมบุรณ์ พุนผลไปหมด อะไรก็ไม่อดไม่อยาก ก็เลยไม่กระตือรือร้น ทีนี้เมืองนอกเขามามีแต่ความจนเต็มบิบ หัวใจ บิบบังคับเข้ามา เข้ามาเขาก็วิ่งเต้นทุกสิ่งทุกอย่าง ดัดดั้น เขาเลยแข่งหน้าเราไป ๆ แล้วเวลาจำเป็นปรับตัว ไม่ทันเขา อันนี้เสีย ให้รีบปรับตัวนะ บัดนี้สภาพบ้านเมืองไม่เหมือนแต่ก่อนแล้วนะ คนก็มีมาก เรื่องความจำเป็นมีมากเราจึงต้องปรับตัวของเราให้ดี การอยู่การกิน การใช้การสอยทุกอย่าง

ไฟฟ้าไฟอะไรก็ตามนะให้ประหยัดไม่ควรเปิดอย่าเปิด เมื่อวานทางไฟฟ้าเขาก็มาร้องทุกข์กับเราเหมือนกันว่า เมืองไทยเรานี้ใช้ไฟฟ้าจนไม่รู้จักประมาณว้างั้น เงินวันหนึ่งเท่าไร ยืมเขามากู้เขามา วันหนึ่งตั้งไม่ทราบวาก็ล้านเขาบอกอยู่เมื่อวาน จนใจหายนะ เฉพาะไฟฟ้านั้นละ จนใจหายแล้ว พวกกันประหยัดไฟฟ้าของแต่ละบ้านละเรือน ไม่จำเป็นก็อย่าเปิด ให้เปิดเฉพาะที่จำเป็นเป็นการประหยัดเงินของชาติเข้ามาโดยลำดับ ให้หนุนขึ้น ๆ ทุกด้าน การประหยัดเป็นของสำคัญมากนะ พี่น้องทั้งหลายให้จำเอาไว้ด้วยให้ถึงใจไป ให้ประหยัด พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ว่า เรื่องประหยัดเป็นหลักศาสนาโดยตรงเลยไม่มีอ้อม ความประหยัดความมัธยัสถ์ ความประหยัดเป็นของสำคัญมาก เป็นหลักธรรมให้ศาสนาเจริญรุ่งเรือง ให้โลกทั้งหลายมีความแน่นหนามั่นคง อยู่เย็นเป็นสุข ท่านสอนไว้แล้วในธรรม อันนี้ให้เรานำมาปฏิบัติ

เรามันเป็นชาวผีสังหารแต่เงินในกระเป๋า เงินในกระเป๋ามีเท่าไร มันเอาไปหมดนั่นแหละ ผากไว้ในธนาคาร เจ้าของก็ไปฝากเอง ก็เอาไปกว้านเอามา ว่าโจรมาปล้นที่นั่น ปล้นที่นี่ ร่ำลือกันเจ้าของปล้นเอาเงินของเจ้าของจนไม่เหลือติดตัว ไม่เห็นคิดกันบ้างละ ความฟุ้งเฟ้อเอาไปฝากไว้ที่ไหนก็เจ้าของฝากเอง โจรไม่มีใครรู้เงื่อนงำต่าง ๆ ของเงินของทองยิ่งกว่าเจ้าของผู้ฝากเสียเองไปได้แหละ อันนั้นก็หมดอันนี้ก็หมด ให้ต่างคนต่างประหยัด ต่างคนต่างประหยัดนะ ให้ตั้งเนื้อตั้งตัว พิตเนื้อพิตตัวของเรา ให้พากันช่วยชาติเต็มเหนี่ยวนะ คราวนี้เป็นคราวสำคัญมากชาวไทยของเรา ก็รู้สึกว่าป็นคราวนี้แหละ คราวที่ว่าขาดแคลนเสี่ยงต่ออันตรายมากก็คือคราวนี้ เพราะมันจึงขอให้คนต่างพิตขึ้นทุกคน เมืองไทยของเราเป็นเมืองที่เคยเข้มแข็งมาแล้วดั้งเดิม เป็นเมืองที่มีอธยาศัยกว้างขวาง มีใจอารีต่อกัน ไม่ค่อยถือสีถือสากันอย่าง ๆ คือเมืองไทยเราละ

ถ้าพูดถึงความร่มเย็นก็เมืองไทยของเรา ร่มเย็นมากยิ่งขึ้นกว่าเมืองไหน ๆ เพราะเมืองไทยของเราเป็นเมืองพุทธ เวลาจะเป็นจะตายก็เข้าห้องพระ สงบอารมณ์ พุทโธ ธัมโม สังโฆ อิติปิโส ภควา ชั่วระยะเท่านั้นก็เย็น เมืองอื่นเขาไม่มีนะ พุทโธก็ไม่มี มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ทั้งวันทั้งคืน เราไปดูเมืองนอก เราไปตื่นเขาละลือ เขาไม่มีศาสนา เรามีศาสนา ไปตื่นคนไม่มีศาสนาเลยเสียไปตามกันไปหมด ไปอยู่เมืองนอกไปดูแต่วัตถุเขา สิ่งนั้นเขามีสิ่งนี้เขามี อันนั้นหรรษา อันนี้หรรษา เป็นบ้า มาตื่นในเมืองไทยของตน มีไม้มีหอกู้ห้ายี่มา ปลุกตึกปลุกร้าน ยาวเป็น ๕ กิโลเมตร ปลุกตึกปลุกร้านไว้สำหรับคนเช่า เวลาปลุกเสร็จแล้วไม่มีใครเช่า ปิดตายไว้เต็มเป็นแถวเลยเห็นไหม นี่แหละเป็นบ้า เข้า เห็นเขามีก็อยากมีกับเขา แล้วไม่ดูสภาพความเป็นอยู่ของเราเป็นอย่างไร ต้องให้ดูสภาพ

อย่าไปตื่นนักตื่นวัตถุ มันพาคนเป็นบ้ากันมานานมากต่อมากแล้ว เมืองเขาเจริญก็เจริญด้วยอิฐ ด้วยปูน ด้วยหินด้วยทราย เขาไม่เจริญด้วยศีลธรรมนะ ศีลธรรมเป็นสิ่งค้ำจุนโลก วัตถุเหล่านี้ค้ำจุนโลกไม่ได้ ไม่มีอะไรมีความหมาย ถ้าไม่มีศีลธรรมภายในใจแล้วหาความสุขไม่ได้นะ มนุษย์เรา เราจะไปหาความสุขกับเงินกับทองกับข้าวกับของ วัตถุต่าง ๆ ตีกรามบ้านช่อง หาเท่าไรตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ต้องหากับศีลกับธรรม เป็นเครื่องหนุนให้สะอาดแสวงหาหน้าที่การงานด้วยความถูกต้องศีลธรรมแล้วเย็นไปหมดนะ ถ้าหาด้วยความดิ้นรน หาด้วยความทะเยอทะยานหาเท่าไรก็ไม่พอ ตาย ๆ อยู่แล้วนี่

ให้พากันปรับเนื้อปรับตัวตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เป็นการช่วยชาติ ให้ถือเป็นการระดมเหินยว ๆ แต่ละคน ๆ เพื่อชาติของเราจะได้ฟื้นฟูขึ้นอย่างรวดเร็ว บรรดาสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายได้บริจาคมานี้เมื่อวานนี้ก็เห็นประจักษ์แล้ว ทองชนเข้ามานี่ เอาไปหลอมเมื่อวาน ให้คณะกรรมการมานั่งเป็นแถวกันอยู่นี้แหละ ประชาชนเข้าชมนักเยอะเมื่อวาน ทองกองพะเนิน เมื่อวานได้ทองเท่าไรรวมทั้งหมดหา ร้อยเก้าสิบกว่ากิโลแล้วเมื่อวานนี้ ทองรวมแล้วที่เอาไปหลอม จะเอาไปหลอมนี้ ได้ร้อยเก้าสิบกว่ากิโลแล้ว เหลืองอร่ามบนโต๊ะเมื่อวานนี้ สวยงามมากทีเดียว นี่แหละเครื่องประกันชาติของเรา อย่างทองเหลืองอร่ามเมื่อวานนี้ นี่แหละเครื่องประกันชาติสมบัติประกันชาติ ต่างคนต่างสะอาดแสวงหามา เพื่อประกันชาติของเราให้แน่นหนามั่นคงขึ้น

ทองคำเป็นอันดับหนึ่งเป็นสมบัติประกันชาติของเรา นอกนั้นก็เงินเป็นดอลลาร์ เป็นอันดับ ๒, ๓ ต่อไป หลักใหญ่จริง ๆ ก็คือทองคำ เพื่อประกันชาติของเรา เมื่อวานนี้ได้เยอะ ชนกันให้เขาเอาไปหลอม นี่เห็นประจักษ์กันต่อหน้าต่อตา ทำด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เราเปิดเผยเต็มที่ด้วยความเมตตาของเรา ไม่มีอะไรลับ แม้เม็ดหินเม็ดทราย นิดหนึ่งไม่มีในหัวใจของเรา นอกจากความเมตตาต่อโลกเต็มหัวอกเท่านั้น เราจึงได้ตะเกียกตะกายมานี้แหละ ไม่ได้อยู่ตั้งแต่วันมาถึงจนปานนี้ เราก็ตนเอา เราทนเพื่อชาติ ไม่ได้ทนเพื่อเรา สำหรับเรา เราไม่มีอะไรแล้ว เคยบอกพี่น้องทั้งหลายทุกคนให้ทราบทั่วกันแล้ว เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่หวังอะไรทั้งหมด มีความบกพร่องอยู่ที่

ไหน เราก็ได้ช่วยอย่างนี้แหละ เวลาในเมืองไทยกำลังบกร่องมาก ให้ต่างคนต่างช่วยเหลือหนุนกันเข้ามา ๆ เป็นลำดับ

ข้อสำคัญที่พูดนี้ เรื่องการประหยัดนะ ให้ประหยัดทุกด้านทุกทุกทางที่ไม่จำเป็น อย่าเข้ามายุ่ง อะไรเข้ามาก็เป็นไฟมาเผากระเป๋าเงินของเรานั้นแหละให้สึกหรอไปโดยลำดับ สุดท้ายมันก็จมได้ คนนั้นก็ทำลายตัวเอง คนนี้ก็ทำลายตัวเอง ก็เท่ากับคนนั้นทำลายชาติ คนนี้ทำลายชาติ สุดท้ายล่มจมไปตาม ๆ กันหมด ไม่มีใครดีไม่มีใครอยู่ได้หรอก พวกกันฟิตตัวให้ดี ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติต่อชาติไทยของเรา ให้เมืองนอกเขาได้เห็นความสามารถของเมืองไทยเราว่าเป็นอย่างไรในคราวนี้ให้เห็น

สิ่งที่บกร่องในเมืองไทยของเราในเวลานี้ เมืองไทยเราเสียนิสัยอยู่อย่างหนึ่ง ไม่ชอบใช้สอยสิ่งของต่าง ๆ ในเมืองไทยของเรา มักแต่จะไปหากวันเอาแต่เมืองนอก ๆ เอาของเหล่านั้นมาเผาเงินเมืองไทยเราไปฉิบหายหมด ลงทะเลตุมตาม ๆ วันหนึ่งขนเงินออกไปเมืองนอกแล้วไปกว้านเอาสิ่งของเขามา เผาเงินเราไปเมืองนอกวันหนึ่งเท่าไร ๆ อันนี้เสียนิสัย อะไรมีในบ้านในเมืองของเราใครผลิตอะไรขึ้นมาเอาซื้อกัน หาของสวยของงามมาจากไหน ตัวเราไม่สวยไม่งาม หาอะไรมาประดับมันก็ไม่สวยไม่งามแล้ว เช่นอย่างลึงตัวหนึ่งเนี่ย เอาทองคำมาประดับมันก็คือประดับลึงตัวนั้นแหละ เอาเครื่องประดับมาตกแต่ง เอาทองคำมาประดับ ก็คือประดับลึงตัวนั้นแหละ มันไม่เป็นคน เทวบุตร เทวดา มาจากไหนหรือ เอาทองคำไปพอกมันก็พอกลึง อันนี้เสียนิสัยเรามันไม่ดีเหมือนลึงตัวหนึ่ง ๆ สมบัติอะไร ๆ ที่เอามาพอก หามาแต่เมืองนอกเมืองนา เอามาอวดมาอวดกัน ก็เหมือนกับเอาเครื่องอวดโอ้ไปประดับลึงนั้นตัวหนึ่ง ๆ นั้นแหละ เมืองไทยเราจะเป็นลึงหรือ ถ้าไม่เป็นลึงให้ปลดเปลื้องสิ่งเหล่านี้ออก

ให้ยินดีในสมบัติของเราที่มีอยู่แล้ว ผู้ผลิตจะได้มีกำลังใจ เมื่อมีผู้ซื้อ ที่แรกคุณภาพก็ยังไม่ค่อยดี ให้ทนไปเสียก่อน ฝึกหัด ก.ไก่ ก.กา จะให้มันดีได้ที่ไหน ฝึกหัดต่อไป เมื่อมีผู้หนุนเข้าไป ผู้ผลิตขึ้นมาก็มีกำลังใจ ต่อไปเมืองไทยก็ได้แน่นอนหนามันคงขึ้นได้ เพราะต่างคนต่างเสริมกัน ถ้าต่างคนต่างทำลายอยู่อย่างนี้ ใช้ไม่ได้แน่ ถ้าของเมืองนอกอะไรแม้ที่สุดแต่ผลไม้ ถ้าว่ามาจากเมืองนอกอยากจะเอาโฆษณาทั่วประเทศไทย ออกทีวีด้วย นี่ของนี่ผลไม้มาจากเมืองนอกมันเป็นบ้านเมืองนอก เมืองไทยเรานะ เวลาที่กำลังเห่อเมืองนอกนะ มันเห่อมานานแล้วละ แต่ยังไม่เห็นโทษของการเห่อเมืองนอก แต่เห็นไหมเวลานี้เมืองไทยเรากำลังจะจมนเพราะไม่ยินดีในสมบัติของมีอยู่ของตัวเอง มันเสียวอยู่ในเวลานี้ พินิจพิจารณาดูให้ดีนะ

นี่ก็พระธรรมเป็นผู้มาโปรดด้วย ถ้าไม่เชื่อพระธรรมมีทางจมนได้แน่ คำที่กล่าวมาเหล่านี้มีแต่เรื่องของพระธรรมที่มามีโปรดเมตตาเมืองไทยเราทั้งนั้นแหละ ให้นำไปปฏิบัติ ถ้าอยากจะมีความสำเร็จรุ่งเรือง แน่นหนาผาคั่งเป็นโดยลำดับ ให้นำไปปฏิบัติ อย่าเอากิเลสเอาฝิมาติดบ้านติดเรือน

มันจะมาเผาบ้านเผาเรือนของเรา พวกกันเข้าใจหรือยังที่พูดอย่างนี้ มันห่อจริง ๆ นะเมืองไทยเรานี้
 ห่อของเมืองนอก ห่อจนเป็นบ้ากันทั่วบ้านทั่วเมือง เฮ้อ..น่าทุเรศนะ ! ของที่เจ้าของมีอยู่ไม่สนใจ
 ไปกว้านมาจากเมืองนอกเอามาอวดกัน นี่ของเมืองนั้นนี่ของเมืองนี้ แล้วของเมืองนี้เอามาอะไร
 ประดับอะไร เอามาประดับลึงเข้าใจไหม ลึงตัวหนึ่ง เต็มเมืองไทยมีแต่ลึง ห่อเมืองนอกเอาของ
 เมืองนอกมาประดับลึง มันก็เป็นลึง เป็นเมืองลึง ไม่ใช่เมืองไทย ไม่ใช่เมืองคน พวกกันเข้าใจนะ

ถ้าอยากเป็นคนให้ปิดออก ของอะไรไม่จำเป็นให้ปฏิเสธโดยถ่ายเดียวนะ ของเมืองนอกก็มี
 คุณ ถ้าเรานำมามีเหตุมีผล เราไม่ได้ตัดทีเดียวนะ แต่นี่มันห่อจนเกินเหตุเกินผล ถึงได้สกัดกันบ้าง
 นะสิ เอละพอ เเท่านั้นละพอ ขึ้นเวทีแล้วก็ต่อยิ่งใหญ่เลย หยุดจากเวทีแล้วก็ธรรมดา พอลงเวทีแล้ว
 ก็ธรรมดา ขึ้นเวทีมันต้องคึกคักซิ่งซังสิ ฮือ ลงเวทีแล้วก็ธรรมดา ต่อไปนี้จะให้พระนะ ให้พระนะ ผู้ให้
 พรก็ลึง ผู้รับพรก็ลึง เรากำลังอยู่ในเมืองลึง กำลังบ้าห่อของเมืองนอก พอจะลงเวทีนั้นต้องต่อ
 กลับคืนเสียก่อนถึงลง ยังไม่หมดลายอีก ให้พร ให้พร (ให้พร).